

Jsoucí a ne-jsoucí

Je-li ‚něco‘ ve všech významech nejsoucí, není o čem mluvit – o naprosto nejsoucím nelze co do „jsoucnosti“ vůbec nic vypovídat. Naproti tomu u toho, co je nějakým způsobem právě (aktuálně) jsoucí, lze rozlišovat „jsoucí“ buď jakožto právě (hic et nunc) jsoucí, jsoucí jakožto „bylé“ (již nastavší), a jsoucí jakožto „budé“ (ještě nanastalé, ale již přicházející). Mezi „bylým“ a „byvším“ je ovšem také třeba rozlišovat, neboť je rozdíl mezi tím, co sice již nastalo, ale co (jakožto celek) ještě neskončilo; a podobně je třeba rozlišovat mezi „budým“ jakožto tím, co se již k nastávání připravuje resp. co již již nastává, a tím, co eventuelně někdy v budoucnosti možná k příchodu či nastávání se připravuje (ale co rozhodně ještě připraveno není).

(Písek, 180112-1.)